

stres Side ved Grundlovsændringen, som saa kommer, vil gaa ind paa at stryge Bestemmelsen om Tilslutning fra 45 pCt. af alle Vælgere. Naar vi ved denne Lejlighed, hvor de 45 pCt. kan være til Styrkelse for vort Standpunkt, vil bøje os for et simpelt Flertal, er der ingen Mening i, at den nævnte Bestemmelse opretholdes for Fremtiden.

Hovedsagen er, at jeg nu har gentaget mit Spørgsmaal til Hr. Jensen-Sønderup og Regeringens Chef: om det er Meningen, at man straks efter Genforeningen vil være med til at optage et alvorligt Arbejde for en grundigere Forfatningsrevision end den, man nu vil med til. Det vil jeg gerne have et klart Svar paa.

Saa har jeg nogle Bemærkninger at gøre til Hr. Harboe. Jeg har i Gaar paa- vist efter Forhandlingsprotokollen for Rigsdagspartiernes politiske Udvalg, at Hr. Harboe, der udtalte sig saa skarpt om de Radikale og Socialdemokraterne i det sønderjydske Spørgsmaal, selv i dette Udvalg havde stillet sig paa Rigsdagsresolutionens Grund, at han havde udtalt sig for Folkenes Selvbestemmelsesret som ogsaa væren- de hans principale Standpunkt og havde erklæret, at et Flensborg med decideret tysk Flertal selvfølgelig ikke kunde komme til Danmark. Overfor denne min Paa- visning med Forhandlingsprotokollen i Haanden svarede Hr. Harboe kun, at dette Referat ikke var noget stenografisk Referat. Han benægtede ikke Referatets Rig- tighed. Hr. Harboe er Jurist, han er Sag- fører, han siger ikke mere, end han men- ner, det er klogt at sige netop i det givne Øjeblik. Han benægtede ikke Referatets Rigtighed, men han sagde, at det var ikke noget stenografisk Referat. Deri havde han Ret. Det er ikke noget stenografisk Referat; men det, man kunde have ventet af Hr. Harboe, hvis han var gaaet ind paa Sagens Realitet, var en Udtalelse om, hvorvidt Referatet i det væsentlige var korrekt eller ikke, om det stemte med hans Mening eller ej, det undgik Hr. Har- boe at udtale sig om.

Derimod sagde han noget andet. Hr. Harboe sagde, at hvis det var korrekt — han udtalte sig ikke om, hvorvidt det var det eller ej —, saa stemte det ikke med hans Meninger før eller efter. Dette vil jeg nu tillade mig at bestride, i hvert Fald har Hr. Harboe, før han udtalte dette i det politiske Udvalg, aldrig offentlig, men jeg tror heller ikke privat, givet nogen anden Mening til Kende. Jeg havde Lejlighed til, før denne Udtalelse faldt i det po-

litiske Forhandlingsudvalg, at være sammen med Hr. Harboe ved en Lejlighed, hvor det netop drejede sig om detsønderjydske Spørgs- maal, ved den bekendte Sammenkomstovre paa Askov i Januar Maaned, hvor der havde været den mest nærliggende Lejlighed for Hr. Harboe, som deltog, til at udtale sig i anden Retning. Men under de mange pri- vate Forhandlinger, der fandt Sted der, fremkom intet, der kunde tyde paa, at han i mindste Maade stod paa andet Stand- punkt end vi andre, nemlig paa Stand- punktet: Folkenes Selvbestemmelsesret.

Hr. Harboes Svar i Gaar var ganske utilfredsstillende og fælder ham i Virkelig- heden; thi det er fældende for en Politiker at rette et saa voldsomt Angreb paa andre Partier, som Hr. Harboe gjorde her, og saa blive grebet i, at det er hans eget gamle Standpunkt. Han har Lov til at skifte Standpunkt; før den Tid har han ikke noget andet Standpunkt end vi andre, efter den Tid har han faaet et andet, og det har han Lov til. Men saa skal han altid, naar han udtaler sig imod dem, der staar paa et Standpunkt, han selv tidligere havde, huske paa, at han selv en Gang har haft det; det vilde vist saa nok medføre, at han formede sine Ord noget anderledes, end han her har gjort.

At denne Paaavisning af Hr. Harboes Standpunkt den Gang i første Halvdel af forrige Aar var ubehagelig for ham og hans Meningsfæller, fremgaar af den kon- servative Presses Omtale af denne lille Episode her i Gaar. Jeg læste i Morges Referatet af denne lille Episode i det konservative Folkepartis politiske Hoved- organ her i København, i alt Fald, hvad angaar det sønderjydske Spørgsmaal. Jeg fremhæver det som et enkelt lille Træk, der viser, hvorledes man overhovedet fører Kampagnen fra konservativ Side — et saadant lille Tilfælde, aktuelt, det er fra i Gaar og i Dag, kan virke saa inderligt velgørende, oplysende og karakteristisk. Det lille Replikskifte mellem Hr. Harboe og mig, som nu findes i Rigsdagstidende, og som de, der var her til Stede i Gaar, alle husker, refereres paa følgende Maade i det konservative Hovedorgan... (En Stemme: Hvad er det for et?)... Det er „Nationaltidende“. „Borgbjerg: Det nytter ikke nu at klage over den Clausenske Linie, den er i Overensstemmelse med Fredstraktaten“. Anderledes refereres jeg ikke; jeg havde sagt noget helt andet. „Harboe: Den kom før Fredstraktaten, og det vil være i høj Grad ønskeligt at faa klar Besked om, hvornaar og hvorledes